

KIBRIS'TA BARIŞA GİDEN YOLDA GÜVENLİK VE TOPRAK SORUNU

Dr. Zeki KODAY*

ÖZET

Bu çalışmada Kıbrıs'ta kalıcı bir barış antlaşmasının yapılabilmesi için güvenlik ve toprak sorunu incelenmiştir. Kıbrıs'ta 1963-1974 yılları arasında Rumlar, Türkleri katletmiş ve göçe zorlamıştır. 20 Temmuz 1974'te Türk Ordusu bu zulme son vermiştir. Ancak Rumlar topraklarının Türkler tarafından işgal edildiğini iddia etmektedirler. Oysa Türklerin elindeki mevcut topraklar 1946 yılındaki Türk topraklarının yarısını oluşturmaktadır.

Giriş

Kıbrıs'ta kalıcı ve adil bir barışın yapılabilmesi için mutlaka çözülmesi gereken bazı sorunlar vardır. Bunların başında güvenlik ve toprak sorunu gelmektedir. Bu sorunlar çözülmediği müddetçe yapılan barış görüşmelerinde bir ilerleme sağlanamayacaktır. Yine iki tarafın birbirlerine karşılıklı güven verici tutum ve davranış içerisinde olmaları gerekmektedir. Karşılıklı güven ortamı oluşturulmadan barış görüşmeleri yapmak ve bu konuda yol kat etmeyi beklemek sadece bir hayalden öteye gitmeyecektir.

Kıbrıs'ta barış antlaşması imzalamak her iki taraf için de oldukça zordur. Bu zorlukların aşılması büyük fedakarlıklar gerektirmektedir. 20 Temmuz 1974 Barış Harekatından hemen sonra bir barış antlaşmasının imzalanması günümüze göre çok daha kolay olabilirdi. O zaman Rum ve Yunanlılar Türklere karşı zulüm yapmış, katliamlarda bulunmuş, Türkiye de bu duruma 20 Temmuz'da son vermiştir. Ancak günümüzde nüfusun nerede ise yarısı 1974'ten sonra doğmuş, karşı tarafın dilini bilmediği gibi, birbirlerine karşı kin ve öfke doludur. Yine Türkiye'den bir miktar nüfus Kıbrıs'a yerleştirilmiştir. Bunlara ev, arsa ve tarla verilmiştir. 28 yıldır burada oturan ve vatandaş olan, sahibi olduğu gayri menkullerin tapularını alan bu insanların durumu barış antlaşmasını zorlaştırmaktadır. Detay gibi görünen bu önemli konularda ilerleme sağlanmadan yapılacak bir barış antlaşması, gelecekte daha büyük sorunlara yol açacaktır. Bu nedenle yapılacak Barış Antlaşmasında Türk

* Atatürk Üniversitesi Fen – Edebiyat Fak. Coğrafya Bölümü Öğretim Üyesi

ve Rum tarafına baskı yapmanın yerine, her iki tarafın da talepleri dinlendikten sonra müzakere yapılarak varılacak bir Barış Antlaşması çok daha adil ve kalıcı olacaktır.

Kıbrıs Adasının bulunduğu coğrafi konumundan dolayı oldukça büyük jeostratejik önemi vardır. Çünkü Doğu Akdeniz'deki Kıbrıs Adası Türkiye'nin Güneyini, Süveyş Kanalını ve dünya petrol rezervlerinin %60'na sahip Basra Körfezi'ni denetleyen bir uçak gemisi gibidir¹. Bunun yanında insan yaşamı ve zirai faaliyetler için son derece elverişli olan Akdeniz iklimine sahip olması, verimli toprakları, adaya olan ilgiyi daha da artırmaktadır. Yine eşsiz güzelliğe sahip plajları adayı turizm cenneti yapmaktadır. Bütün bu güzellikler, herkesin gözünün Kıbrıs üzerinde olmasına neden olmaktadır.

Kıbrıs'ta geçmişte yaşanan acı olaylar, nüfus miktarları, toprak oranları ve askeri dengeler, sorunun çözümünü daha da zorlaştırmaktadır. Kıbrıs'ta sadece Türk ve Rum'ların menfaatleri değil Türkiye, Yunanistan ve İngiltere'nin de menfaatleri bulunmaktadır. Ancak coğrafi konumları küçük adaları yanındaki büyük ana karaya bağımlı kılmaktadır. Göney'in belirttiği gibi² anakaraya hakim olan devletlerin bir süre sonra yakınındaki ada üzerinde hak iddia edeceği tabiidir. Türkiye'nin Kıbrıs Adası üzerinde coğrafi konumunun sağlamış olduğu hakların yanında adayı 307 yıl yönetmiş olması ve adadaki Türk nüfusunun tamamının Anadolu'dan adaya yerleşen Türklerin torunları olması, Türkiye'nin adadaki menfaatlerini korumayı daha zorunlu kılmıştır. Ancak Kıbrıs'la ilgili toplantılarda tarihte hiçbir zaman adaya sahip olmayan Yunanistan'ın çıkarlarının Türkiye'nin çıkarlarından daha fazla korunmak istenmesi sorunun çözümünü güçleştirmektedir. İngiltere'nin Kıbrıs'taki askeri üslerinin varlığı ve bu üslerin Türk ve Rumlara karşı tehdit unsuru olarak kullanılması Kıbrıs sorununun bir başka boyutunu oluşturmaktadır.

Bütün bunlara rağmen barış görüşmelerinde en çok güvenlik ve toprak sorunu gündeme gelmektedir.

1.Güvenlik Sorunu

Doğal olarak her insan, her toplum, her devlet kendi güvenliğini garanti altına almak ister. Bu onun en tabii hakkıdır. Kıbrıs'ta geçmişte yaşanan acı olaylar, Türk ve Rumların birbirilerine karşı güvenlerini kaybetmeleri, güvenliğin en temel sorun olduğunu ortaya koymaktadır.

Zaten Kıbrıs'la ilgi görüşmelerde Türk tarafı ısrarla güvenlik sorununu gündeme getirmektedir. Çünkü geçmişte Türkler, büyük acı olaylar yaşamıştır. Bunun doğal sonucu olarak Rumlara karşı güvenleri kaybolmuştur. 16 Ağustos 1960'ta Türk ve Rumlardan oluşan "Kıbrıs Cumhuriyeti" kuruldu. Yönetimde Türkler %30, Rumlar %70, güvenlikte ise Türkler %40, Rumlar %60 söz sahibi

¹ Koday, Z., 1998 "Kıbrıs'ın Jeopolitik Önemi" Türk Coğ, Der. Sa.33, s.419-428, İstanbul.

² Göney, S., 1993, Siyasi Coğrafya. Cilt:II, s.121, İstanbul

olacaktır³. Ancak Rum polisleri, Türk araç sürücülerini zorla yollarından alıkoyuyor, itiraz eden sürücülerin üzerine ateş açıyordu. Türk polisleri de belki aynı eylemi Rumlara vapabilir endisesiyle: Rumlar Türk polislerinin silahlarını topluyorlardı. Rumlar ayrıca, 2 Aralık 1963'te Lefkoşa'nın bir Türk mahallesi olan KüçükKaymaklı'ya, 21 Aralık 1963 yılında Türk köylerinden Yeni Boğaziçi ve Mormenekşe'ye, 8-9 Ağustos 1964 yılında Güzelyurt'un batısındaki Erenköy'e saldırılar düzenlemişlerdir⁴.

1967 yılında Yunanistan adaya 12000 asker çıkarmıştır. Türkiye'nin de adaya asker çıkarmaya karar vermesi üzerine, Yunanistan adadaki askerlerini geri çekmiştir. 15 Temmuz 1974'te Yunanistan adadaki Rum lideri Makarios'a darbe yapmış ve adayı ilhak ettiğini beyan etmiştir. Rumların önemli bir kısmı Yunanistan'a bağlanmayı kabul etmediğinden Rumlarla Yunanlılar arasında şiddetli çatışmalar olmuştur. Makarios'un "Türkler de tehlike içindedir" şeklindeki ifşaatı bir gerçeğin ortaya atılması idi. Çünkü Nikos Sampson da, daha sonra yaptığı bir itirafta, bunun gerçek olduğunu, şu sözleri ile kabul etmiştir: "Türkiye müdahale etmeseydi, sadece ENOSIS'i ilan etmekle kalmayacaktım. Türkleri de imha edecektim" demiştir ki, hazırlanmış bulunan planlar bunu açıkça göstermektedir.⁵ 20 Temmuz 1974'te Türkiye garantör devlet olarak Türk halkının güvenliğini sağlamak için adaya asker çıkarmıştır.

Türkiye'nin adaya asker çıkarmasını kabullenemeyen Rum ve Yunan askerleri Atlılar, Muratağa ve Sandallar köylerinde katliamlar yapmıştır⁶. Adanın güneyinde yaşayan 10 000 kadar Türk'ü esir alan Rumlar akla hayale gelmeyecek işkence uygulamışlardır.

1974 Barış Harekatından sonra Türk askerleri sayesinde adaya barış ve huzur gelmiştir. Ancak Rum kadınların "sınır delme eylemi" adı altında bazı sınır olayları yaşanmıştır. 600-700 kişilik gurupların sadece 40-50 sinin kadınlardan, geri kalanların 20-22 yaşlarında standart saç tıraşına sahip gençlerden oluştuğu dikkat çekmiştir. Sınır delmek için gelenler kadınlar değil sivil giyinmiş Rum askerleridir. Yine sınır köylerinde her yıl ekinler Rumlar tarafından yakılmaktadır.

Bütün bu olaylar Kıbrıs Türk'ünün yaşadıklarından sadece bir kaçıdır. Rumların yaptıkları katliamlar, zulümler Türkler de derin yaralar açmış, güvensizliğe neden olmuştur. Rum tarafı güvenlik sorununu gündeme getirmemektedir. Sadece adaya dışarıdan müdahaleye karşı çıkmaktadır.

Bunun anlamı; adadaki Türkleri, bir daha yok etmeye kalkıştıklarında engellenmemeleridir.

³ Alasya, H., F., 1987, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Tarihi. Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü Yay: 71, Seri: III, Sa:A,18, s.24, Ankara.

⁴ Alasya, H., F., 1987, a.g.e., s.35-38, Ankara

⁵ Alasya, H., F., 1987, a.g.e., s.45, Ankara

⁶ Alasya, H., F., 1987, a.g.e., s.53, Ankara

1963-1974 arasındaki dönemde Türkiye'deki Üniversitelerde öğrenimlerini tamamlayan Kıbrıslı Türk gençleri, ya Erenköy'deki çatışmalara katılmıştır bahanesi ile veya önemsiz bir olayla sabıkalı gösterilip adaya girişlerine Rumlar tarafından müsaade edilmemiştir. Gelecekte bu durumun bir daha yaşanmayacağını kimse garanti edememektedir.

Zürih ve Londra anlaşmalarından sonra 16 Ağustos 1960 da Kıbrıs Cumhuriyeti kuruldu. Antlaşma maddelerinden biri de taraflardan biri diğerinin onayı olmadan başka bir devletle veya bir kuruluşla birleşmeyeceği şeklindedir. Böyle bir durumda Rumlar Kıbrıs Türk'ünün onayı olmadan Avrupa Birliğine giremez. Buna rağmen, Rumlar, Avrupa Birliğine girerlerse, Kuzey Kıbrıs, bir gün dahi beklemeden Türkiye ile bütünleşmelidir. Aksi takdir de Rumlar Avrupa Birliğine üye ülkelerin de desteğini arkalarına alarak adada daha fazla hak iddia edeceklerdir.

Cumhurbaşkanı Denktaş'a baskı yapılarak çözüme ulaşılamaz. İki tarafın can ve mal güvenliği garanti altına alınarak çözüme ulaşılabilir. Kıbrıs Türk'ünün haklı davasını anlamayanlara ya da anlamak istemeyenlere Lefkoşa'daki Barbarlık Müzesinin gezdirilmesinin yeterli olacağı kanaatindeyiz.

Bütün bu olaylar Türklerle Rumların bir arada yaşayamayacağını ortaya koymaktadır. Çünkü barış içinde yaşama iyi niyete dayanmaktadır. Ancak Rumların adadan Türkleri tamamen atma hayallerinden vazgeçmedikleri müddetçe barış antlaşması yapılamaz. Yapılacak bir barış antlaşması da kalıcı olmayacaktır. Gelecekte Kıbrıs'ı yeni bir Bosna olarak görmek istemiyorsak, adadaki toplumların güvenliği garanti altına alınmalıdır.

2-Toprak Sorunu

Kıbrıs adasının yüzölçümü 9251 km²'dir. Bu toprakların 3355 km²'si Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyetinin (%36.3), 5797 km²'si Rum yönetiminin (%62.7), geri kalan 99 km² ise (%1.1) İngiliz üslerinden oluşmaktadır.⁷

2000 yılı itibarıyla; adada toplam 891000 civarında nüfus yaşamaktadır. Bu nüfusun 300000'i Türk⁸ (%33.7), 565000'i Rum (%63.4), 26000'i de (%2.6) İngilizlerden (15000'i asker) oluşmaktadır.

1777 yılında adadaki Türk nüfus %50'iken 1881'de %28.8'e 1960'ta %19'a 1971'de %18'e gerilemiştir.⁹

Yüz seneye yakın bir zamandan beri süre gelen bütün olumsuz şartlara rağmen, Türkler, son yıllara kadar, ekilen arazinin %38'ine sahip idiler. 1946

⁷ Koday., Z., 1995 "Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Devletinin Coğrafi Özellikleri" Atatürk Üniv. Türkiyat Araş. Enst. Der. Sa.2, s.17, Erzurum.

⁸ Koday, Z., 1998, a.g.m., s.419-428, İstanbul.

⁹ Tarkan., M.T., 1975, KIBRIS (Genel Çizgileriyle) Atatürk Üniv. Yay No:417 Ed. Fak Yay. No:77 s.7-9, Erzurum

sayımına göre büyüklüğü 500-1000 dönümlük arazinin %51'i Türklerin elinde idi. Rumlar, çeşitli baskı ve hileler ile bu araziyi Türklerin elinden almaya çalışmakta iseler de. "Türk halkı uyanık olmamanın, kendilerini topraklarını Musevilere satan Filistin Arablarının durumuna düşüreceğini bilmektedirler".¹⁰

Kıbrıs'taki Türk Evkaf idaresinin defterleri 1878'de İngilizlerin, dolayısıyla Rumların eline geçmesine rağmen toprak oranları uzun süre Rumların lehine değişmemiştir.

Türklerin geçmişte sahip olduğu toprak oranları dikkate alındığında adanın bugünkü toprak sorununa ışık tutacağı ortadadır. Türkler geçmişte göçe zorlanmalarına rağmen dışarıya giderken mümkün olduğu kadar topraklarını satmamışlar, dolayısıyla Rumlara bırakmamışlardır. Nitekim 1946 yılında Türk nüfus oranı %20 civarında olmasına rağmen tarım topraklarının %50'sini elinde tutmayı başarmıştır¹¹.

İngilizlerin ve Rumların ağır baskılarına rağmen göç etmek zorunda kalmış ancak yine de toprağına sahip çıkmıştır. Bunlardan sonra Rumların Türklerden toprak istemelerinin büyük bir haksızlık olduğu ortadadır. Rumlar, Türklerin 1974'te adanın bir kısmını işgal ettiğini (zaten Kuzey Kıbrıs için işgal altındaki topraklar tabirini kullanmaktadırlar) Anadolu'dan göçmen nüfus getirilerek nüfus dengesinin bozulduğunu iddia etmektedirler. O zaman 1974 öncesi dönemdeki Türk nüfusu ve Türk toprakları nereye gitti? Adadaki bugünkü nüfus ve toprak oranları oldukça dengelidir. Türklerin toprakları %36.3 - nüfusu %33.7, Rumların toprakları %62.7 - nüfus %63.4'tür.

Uluslararası ilişkilerde Batı dünyası, Rum ve Yunanlıların baskısı ile Türkiye'nin önüne sürekli Kıbrıs sorununu çıkarmaktadırlar. Ülkemizin bundan büyük zararlar gördüğünü hepimiz bilmekteyiz. Ayrıca Avrupa Birliğine alınmasında da, en büyük engel olarak Kıbrıs gösterilmektedir. Bırakın Kıbrıs'ta taviz vermeyi, adanın tamamını Rumlara bıraksak Avrupa Birliğine üye ülkelerin menfaatleri ağır basmadıkça ülkemizi AB'ye almayacaklardır.

Türkiye'nin Avrupa Birliğine alınacağını kimse garanti etmemektedir. En büyük arzumuz Kuzey Kıbrıs'ın da, Türkiye'nin de bir an önce Avrupa Birliğine girmesidir. Ancak Türkiye'de kişi başına milli gelir en az 10.000 dolar olmadan Avrupa Birliğine alınacağına kesinlikle ihtimal vermiyoruz. Çünkü kimse zenginliğini başkaları ile paylaşmaz.

Birleşmiş Milletler aracılığı ile ülkemize baskı yaparak, Kıbrıs'ta %8 kadar toprak vermemiz talep edilmektedir. Yukarıda 1974 öncesi ve sonrası dönemlerdeki

¹⁰ Alagöz, C.A., 1971, "Kıbrıs Tarihine Coğrafi Giriş" Milletlerarası Birinci Kıbrıs Tetkikleri Kongresi (14-19 Nisan 1969), Türk Heyeti Tebliğleri, Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü, Yay: 36, Seri: I, Sayı: A2, s.25, Ankara

¹¹ Tarkan., M.T., 1975, KIBRIS (Genel Çizgileriyle) Atatürk Üniv. Yay No:417 Ed. Fak Yay. No:77, s.10-36, Erzurum.

toprak ve nüfus oranları ortaya konulmuştur. Buradan da görüldüğü gibi Türklerin elindeki toprak miktarı %36.3'tür. Adadaki nüfusa göre toprakları oranlayacak olursak %1 kadar Türklerin toprakları fazladır. Avrupa Birliği yolunda ve diğer uluslararası ilişkilerde Türkiye'nin önünde Kıbrıs engel olmaktan çıkartılacaksa, %1lik toprak belki müzakere edilebilir. Öyle zannedildiği gibi Türklerin elinde fazla toprak bulunmadığı gibi, 1974 Barış Harekatıyla elde edilen topraklar, 1946 yılındaki Türk topraklarının ancak %50'sine denk gelmektedir.

Kıbrıs Türkü 1930-1931 yılındaki İngilizlerin ağır baskılarında ve 1940 yılından itibaren artan Rum baskılarında, mevcut topraklarını canı pahasına korumasını bilmiştir. Göçe zorlanmış, zulme uğramış, okuması veya iş bulması için evladını gurbete göndermiş, yokluk çekmiş ama topraklarına büyük paralar veren Rumlara satmamışlardır. En ağır şartlarda bile topraklarını muhafaza etmesini bilmiştir. Rumlar Türk Evkaf idaresinin tapu defterlerini tahrip etmiş, ortadan kaldırmışlardır. Çünkü bu defterlerde, Türklerin ne kadar topraklara sahip olduğu yazılıydı.

Rum tarafı barış görüşmelerinde %8 civarında Türk'lerden toprak talep etmektedir. Ancak bu oran Kıbrıs Adasının toplam alanına göredir. Oysa bu oran Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin %22'sine denk gelmektedir. Yine Rumların istedikleri alanlar KKTC'nin tarım topraklarının (yaklaşık 123300 hektar) %60'ını oluşturmaktadır. Bu alanların başında narenciye bahçelerinin bulunduğu ve Türk kesiminde tek su sıkıntısı çekilmeyen, Güzelyurt bölgesi ile Kuzey Kıbrıs'ın tahıl ambarı durumundaki Meserya Ovası gelmektedir.

Birleşmiş Milletler tarafından taslak bir harita şeklinde sunulan barış görüşmeleri tasarısında kayalık Beşparmak Dağları ve bu dağların eteklerindeki kıraç arazilerin Türklere bırakılması amaçlanmaktadır.

İsrail yıllardır işgal ettiği Golan tepelerinden çıplak kayalık bir arazi olmasına rağmen yer altı su kaynakları nedeniyle geri çekilmemektedir. Türklerin adadaki nüfusu ve adayı 307 yıl yönettiği de dikkate alınırsa toprak talep etmekte Rumların pek haklı olmadığı anlaşılacaktır. Ayrıca önerilen haritaya göre 70 köy ve yaklaşık 70 000 nüfus etkilenecek, bunlar yer değiştirmek zorunda kalacaktır. Yıllarca bu topraklarda doğup büyüyen huzur ortamında yaşayan bu insanların göçe zorlanmasının daha vahim bir sonuç doğuracaktır.

Kıbrıs'a Türkiye'den boru hattı ile su getirilirse bu verimli topraklar en az 3-4 milyon nüfusu besleyebilecek potansiyele sahiptir. Mevcut toprakların kıymetini iyi bilelim ve en verimli bir şekilde değerlendirelim. Türkiye'den bir boru hattı ile getirilecek su projesi, yaklaşık 300-350 milyon dolara mal olacak olan ve yıllık %15 işletme gideri bulunan bir projedir. Kuzey Kıbrıs'ın tarım toprakları sulandığında bütün masrafları 1 yılda amorti edecek olan bu projenin halen gerçekleştirilmemesi oldukça düşündürücüdür. Bunun sonucunda ekonomik bakımdan Rumlara göre zayıf düşürülen Kıbrıs Türkü, ekonomik durumları iyileşebilir düşüncesi ile Kıbrıs sorununun çözümü için Rumlara toprak tavizi verebilecek hallere düşürülmüştür.

“Türk ve Rumların ortaklığında 1960 yılında kurulan Kıbrıs Cumhuriyeti zamanında adanın su ihtiyacının en kolay Türkiye’den sağlanabileceği düşünölmüştür. Fakat Rum lideri Makarios ada ekonomik bakımdan Türkiye’ye bağımlı hale gelir endişesiyle bu plandan vazgeçmiştir”¹². Kırk yıldan daha uzun süredir gündemde olan, Anadolu’dan Kıbrıs’a su götürölmesi halinde kazanılacak ekonomik zaferin, en az 1974 Barış Harekatında kazanılan zafer kadar kıymetli olacağı unutulmamalıdır. Ulu Önder Atatürk Kurtuluş savaşını kazandıktan sonra “şimdi sıra ekonomik savaş kazanmaktadır” demıştır. Aynı durum Kıbrıs için de geçerlidir.

Kuzey Kıbrıs’ın çok büyük tarımsal potansiyelinin acilen değerlendirilmesi gerekmektedir. Tarımsal üretimleri iyi olan ölkeler başka ölkelere fazla bağımlı olmazlar. Örneğin; ABD ve Avrupa Ölkelerinin dev sanayilerinin yanında hayal edilemeyecek kadar tarımsal üretim yaptıkları unutulmamalıdır. Türkiye yıllardır bozuk ekonomik durumuna rağmen, beslemek zorunda olduğu 70 milyon nüfusu ile bugün dimdik ayakta olmasını tarımsal üretimine borçludur.

Sonuç

Ölkemizi yöneten sorumluluk sahibi yetkililerin bütün bunları dikkate alarak barış görüşmelerini müzakere edeceklerini ümit ediyorum.

Kıbrıs’ta kalıcı barış, ancak kendi içlerinde bağımsız, dışarıda eşit söz hakkına sahip eş başkanlık sistemiyle çözülebileceği kanaatindeyiz. Ayrıca serbest dolaşım hakkı olması, ancak tarafların karşı taraftan gayri menkul edinmesi kesinlikle engellenmelidir. Aksi taktirde maddi durumları iyi olan Rumlar, Türklerin topraklarını alır ve kısa sürede Kıbrıs, bir Rum adası haline gelebilir.

Kıbrıs’taki bütün halkların güvenliği ve geleceği, kesinlikle garanti altına alınmalıdır. Yapılacak bir barış antlaşması referanduma sunulmalıdır. Her iki tarafın halkları onayladıktan sonra antlaşma yürürlüğe girmelidir.

Adanın bölünmemesi sloganı kulağa hoş gelebilir veya Türk ve Rumların bir arada yaşamak istiyormuş gibi talepleri mütevazı ve makul gösterilebilir. Ancak yukarıda belirtilen ayrıntılar incelenmeden, Kıbrıs’ta taviz verilerek varılacak bir antlaşma Barış Anlaşması değil, Kıbrıs’ın Rumlara ilhak antlaşması olacaktır. 29 Kasım 2002

¹² Koday, Z., 1998, a.g.e., s.426, İstanbul.

KAYNAKÇA

- ALAGOZ, C.A., 1971, "Kıbrıs Tarihine Coğrafi Giriş" Milletlerarası Birinci Kıbrıs Tetkikleri Kongresi (14-19 Nisan 1969), Türk Heyeti Tebliğleri, Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü, Yay: 36, Seri: I, Sayı: A2, Ankara.
- ALASYA, H., F., 1987, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Tarihi. Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü Yay: 71, Seri: III, Sa:A,18, Ankara.
- GÖNEY., S., 1993, Siyasi Coğrafya. Cilt:II, İstanbul.
- KODAY., Z., 1995 "Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Devletinin Coğrafi Özellikleri" Atatürk Üniv. Türkiyat Araş. Enst. Der. Sa.2, Erzurum.
- KODAY, Z., 1998 "Kıbrıs'ın Jeopolitik Önemi" Türk Coğ. Der. Sa.33, İstanbul.
- TARKAN., M.T., 1975, KIBRIS (Genel Çizgileriyle) Atatürk Üniv. Yay No:417 Ed. Fak Yay. No:77, Erzurum.

ABSTRACT

This study attempts to study the obstacles in the way of reaching a perpetual peace agreement and the territorial problems in Cyprus. As it is well known, the Greek Cypriots slaughtered the native Turks and forced them to emigrate between 1963 and 1974. On 20 July 1974 Turkish military troops had to intervene to put an end to these atrocities, but the Greek Cypriots are still allegations that the Turks are but invaders, however the present area inhabited by Turks is only half of the lands which they owned in 1946.